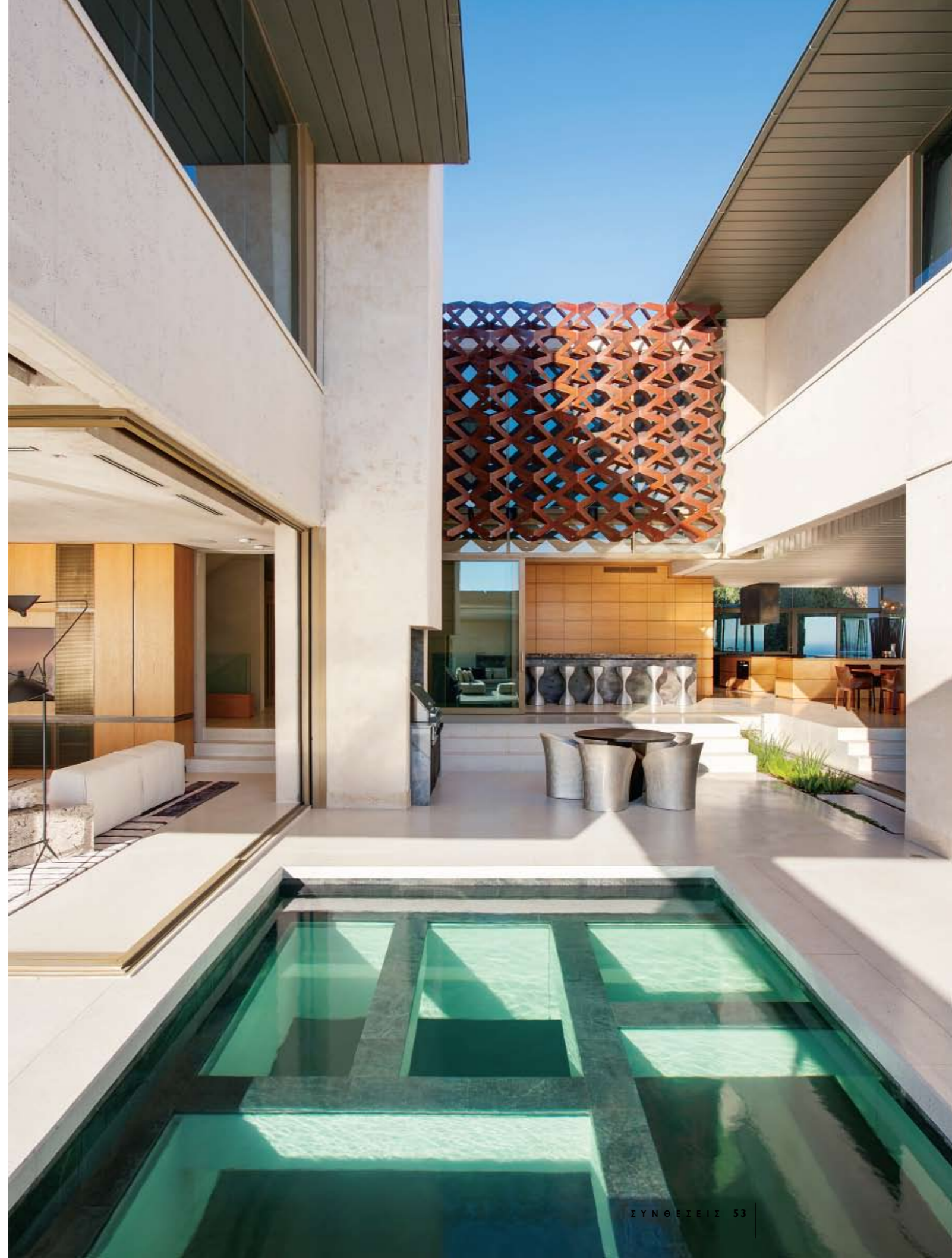

Το καλοκαιρινό σαλόνι, απόλυτα διαμπερές, γίνεται κυριολεκτικά ένα με τους εξωτερικούς χώρους. Το εξηλίζουν κομψά έπιπλα όπως οι καναπέδες "Tufty Too" της B&B Italia, το τραπέζι της Minotti και το φωτιστικό "Zam" του Serge Mouille.

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα σημεία του σπιτιού είναι εκεί που ενώνονται οι εσωτερικοί χώροι με τους εξωτερικούς, δημιουργώντας έναν ημιυπαίθριο στον οποίο εισχωρεί μέρος της πισίνας. Μια ιδιαίτερη νότα δίνει και το πάνελ από χαλκό που χρησιμοποιήθηκε για να αποκόψει τον ήλιο. Στο σαλόνι ξεχωρίζουν οι πολυθρόνες και το τραπέζι του Warren Platner για τη Knoll.

Ένα σπίτι για όλες τις εποχές το χαρακτηρίζουν οι αρχιτέκτονές του. Κι αυτό γιατί από τη μια ανοίγεται απολαμβάνοντας τις καιρικές συνθήκες κι από την άλλη κλείνει επιτρέποντας στις εικόνες του τοπίου να εισχωρούν μέσα του από τους μεγάλους υαλοπίνακες. Τα υλικά που έχουν επιλεγεί -όπως ξύλο, χαλκός, γρανίτες- τα έπιπλα και οι χρωματισμοί, που κινούνται ανάμεσα στο λευκό και το γκρίζο, το κάνουν ιδιαίτερα ζεστό. Να σημειώσουμε πως πλείστα από τα σταθερά έπιπλα, καθώς και οι κατασκευές στην κουζίνα, έχουν σχεδιαστεί από τους αρχιτέκτονες.

Το κυρίως υπνοδωμάτιο, όπως και τα υπόλοιπα, έχει τοποθετηθεί στον πάνω όροφο, σε στρατηγικό σημείο ώστε να απολαμβάνει τη θέα απλόχερα, αλλά ταυτόχρονα και την ιδιωτικότητα. Μερίδιο στη θέα έχουν και οι χώροι υγιεινής.

Το οικόπεδο βρίσκεται σε μια προνομιακή θέση, έχοντας από τη μια το βουνό (Lions Head), από την άλλη το νησί Robben και στις υπόλοιπες πλευρές δύο θαλάσσιους κόλπους στη Νότιο Αφρική. Η κατοικία που θα κτιζόταν ή θα έπρεπε να τοποθετηθεί σε έναν κυκλικό μάντα για να κινείται γύρω γύρω ή οι αρχιτέκτονες θα έπρεπε να εφεύρουν τρόπο ώστε να έχει πανοραμική θέα. Χωρίς όμως να είναι γυάλινη και χωρίς να θυσιάζει την ιδιωτικότητα των ενοίκων της. Επιπρόσθετα, μια άλλη δυσκολία ήταν η απότομη κλίση του οικοπέδου και το ότι η νότια πλευρά συνορεύει με εθνικό πάρκο και άρα υπάρχουν κάποιες ευαισθησίες που οι αρχιτέκτονες δεν μπορούσαν να παραβλέψουν. Γι' αυτό και χρησιμοποιήθηκε η κλίση του οικοπέδου ώστε να τοποθετηθούν οι δευτερεύοντες χώροι στα χαμηλότερα επίπεδα και να μη χρειαστεί να γίνει ισοπέδωση. Από την πλευρά του δρόμου, οι τοίχοι των χώρων αυτών έχουν καμουφλαριστεί με κάθετους κήπους ώστε να χάνονται μέσα στο γενικό φυσικό περιβάλλον, ενώ από τις υπόλοιπες πλευρές έχουν δημιουργηθεί ανάλαφροι όγκοι με μεγάλα ανοίγματα που πετυχαίνουν εκτός από την απόλαυση της θέας, φυσικό φωτισμό και αερισμό των δωματίων. Η είσοδος γίνεται από ένα μεσαίο επίπεδο, όπου βρίσκεται ένα διπλό γκαράζ. Από εκεί, με ανελκυστήρα οδηγείσαι στα άλλα δύο επίπεδα. Στο πρώτο επίπεδο βρίσκονται οι κοινόχρηστοι χώροι -καθιστικά, τραπεζαρία, κουζίνα- που ενοποιούνται με μια μεγάλη βε-

Η όψη του σπιτιού προς το δρόμο, που καλύπτεται με βλάστηση ώστε να ενσωματώνεται στο φυσικό περιβάλλον του εθνικού πάρκου με το οποίο συνορεύει.

ράντα, την πισίνα και τον κήπο. Στο πιο ψηλό επίπεδο βρίσκονται τα υπνοδωμάτια, στρατηγικά τοποθετημένα για προστασία της ιδιωτικής ζωής. Μια κομψή σκάλα στην καρδιά του σπιτιού, επενδυμένη με χαλκό, οδηγεί από την κουζίνα στο χειμερινό σαλόνι με το τζάκι, ή στο καλοκαιρινό, που ενώνεται με τη βεράντα. Η διαστρωμάτωση αυτή επιτρέπει διαφορετικές εμπειρίες ανάλογα με το πού βρίσκεται κάποιος, ενώ το μέγεθος και η ανοικτόσύνη των χώρων τονίζουν τη μαγεία του τοπίου, με τη θάλασσα και το βουνό να είναι πανταχού παρόντα. Αυτό επιτυγχάνεται και με τον τρόπο που διαμορφώθηκε η αυλή, με ένα κτιστό κίосκo να τη διακόπτει και ταυτόχρονα να την ενσωματώνει. Τα δάπεδα δε, από γυαλισμένο σκυρόδεμα, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, εξασφαλίζουν την απρόσκοπτη συνέχεια των χώρων. «Είναι ένα σπίτι για όλες τις εποχές και παίζει με τις διαθέσεις του κλίματος και του γύρω τοπίου», εξηγεί ο επιβλέπων αρχιτέκτονας Tamaryn Fourie. Με περιορισμένους τοίχους και κολόνες, ακόμα και χωρίς υαλοπίνακες, όπου είναι δυνατόν, μοιάζει με υπόστεγο με μια πολύ κομψή στέγη που δίνει την εντύπωση πως αιωρείται πάνω από τους όγκους, ενώ από άλλη οπτική γωνία μοιάζει μονολιθικό. Τα υλικά που έχουν χρησιμοποιηθεί, όπως φυσικό ξύλο βαλανιδιάς, χαλκός, γρανίτης, έρχονται σε αντίθεση με το μπετόν και τονίζουν τις λιτές γραμμές της αρχιτεκτονικής προσθέτοντας παράλληλα ζεστασιά σε ένα σπίτι χιλίων σχεδόν τετραγωνικών, του οποίου οι ιδιοκτήτες είναι εμφανές πως δεν είχαν περιορισμό στον προϋπολογισμό.●

